

den som gifvit sitt arbete just för att bli
dörs att de oförnyta anspråken blifva till-
godsedda.

..... 58

Hr redaktör!
Annhåles om plats för följande i eder ärade
tidning:

Som bekant uppträda studenter, ja t. o. m.
skolungdom som s. k. strejkbrytare i den

nu pågående strejken. Oafsedt hvilken part
som har rätt på sin sida, är detta i hög-
sta grad uppträda i våra arbetares be-
traktar med hat och åsny hvarje strejkbry-
tare, och den blidde ungdomen som väl
borde söka att närma samhällets öra till
hvarandra, kan väl knappast företaga
sig något, som mer skiljer dem åt. Hur skall
det gå, hvarst älska, om redaktörerna i
stad och strax vid utskudet straffan jagande
hat och förakt uppstår mellan den arbetande
och den blidde befolkningen.

Och hvarför delaga dessa ungdomar i
strejkbrytariet? De besta betrakta det val
som ett nöje, i synnerhet emedan de få vara
ute under påskarna. En del, de mest tank-
lösa och oförståndiga, göra det af nagot-
lös liknande äfventyrlighet, helt visst i hopp
om att få vara med om några treddiga "grut"
och sångstäm, möjligen äfven för att få beröm
af några gamla tantor och farförälder för sitt
"samballsbevarande" arbete. Ett fåtal del-
tager kanske för att hindra arbetarna att få
den begärda löfverlofningen. Slutligen
deltaga en del af hygieniska skäl, för att
beträffa vår skona hufvudstad och dess invä-
nare från smuts och damm. Alla harva na-
turligtvis den sista anledningen till tack-
manier.

Färligare, tusen gånger färligare än det
damm och den smuts, som nu bryttas om-
kring på våra gator, är det gift, som i form
af skällbörd, hotelser, ja kanske äfven
bandgripeligheter, väslas mellan arbetare och
den blidde ungdomen. Därigenom uppstår
bitarhet, oförstånd och hat mellan dem, det
vixar med åren, och klyftan vidgas allt
mer.

Studenter, skolungdom, betänken att i
genom ett uppträdande förbittert arbetarna,
större delen af folket, mot er, att i utsån
hat mellan klasserna och i följt därpå sönder-
samhället — allt detta blott för att få
slippa litet damm och smuts på våra ga-
tor.

— s. T. —

Den frivilliga renhållningskår, som så
beundransvärdt uppträtt sig och sin utså-
gnelse för att rådda oss från de faror, som
hopades sopor och annan orolighet kunna
försäkra, vore ej dess medlemmar väl värda
en belöning?

Isändrande framträtt här en uppmaning
till någon eller några utstående personer
att ställa sig i spetsen för en insamling till
vinande af samhällets erkänsla i en eller an-
nan form för det var. Stockholms frivilliga
renhållningskår utgör. Undertecknad vill
för sin del öftra fem kronor.

C. L. M.

En jämförelse.

Studenternas deltagande i renhållnings-
arbetet lyckas i vida kretsar ha väckt för-
argelse. Kländer hägar öfver dem i ud-
ningarna isändran och pressen har redan
börjat laga dem direkt i uppställelse. Åt
därför att de i en tvist förmenas ha fak-
tiskt stått på ena partens sida.

Samtidigt går genom pressen en notis om
att konsalarförbundets styrelse inbjudit
alla strejkande arbetare att besa deras ut-
ställning. Denna åtgärd måste naturligtvis
— hvilka förutsättningar den är basat, af
de inbjudna tydas som ett erkännande af
det faktiska tillståndet, som skulle låta kon-
salar kunna fördras, så de skulle låta kon-
salar stå utom den sociala dagspolitikens, på
sålunda faktiskt lagst parti i en strid,
hvarv omkras och sammanhang minst sagt
åro utredda. Men mot dem höjes ej ett
ord af kländer!

Frågas äfven det händasert det ringaste
nåder utprägnade socialiseringen rika mot
smått arbetarna i deras strejker? Kommer
ker, att allmänheten af klasslöskall

vanligen sympatiserar med de strejkande,
och att det är likartade känslor, som för-
mär den att ta ett annat parti, då de strejk-
ande åro ordningen och låta oskyldiga
lida. Så länge ännu de lugna strejkarna
böra till regeln, är det sålunda naturligt
arbetarpartiets förman, att man blott helt
ryligt betraktar saken och icke söker be-
döma den från dess invecklade sociala si-
dor, hvilket naturligtvis hö till en full-
ständig utredning lika väl som till en
sådana välgärdet af hvem som börjat tvist
tan.

..... 59

Iakttagare.

Torrsoptionsvädör.

Såsom en fråga för dagen framställer sig
nåtan allmänhet den om torrsoptions-
gen af våra gator, torg och gåtor.

Vore här icke ett fält för tuberkulösför-
ningens rent praktiska verksamhet?
Säkert skulle ett kraftof af denna värde-
gafte förning ej förlänga lika oskäligt
som allmänhetens ofta uttalade värde-
rop.

SV. ARGUS,
INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSKLIPP
STOCKHOLM, VII.
Afm. Tel. 123 23.

Stockholms Opst.
26/5 1905

Renhållnings- strejken.

Den pågående renhållningsarbetare-
strejken har uppväckt mycken ovilja
bland stadens invånare, såsom bl. a.
framgår af de stora antalslösa artiklar,
som kommit oss till hands och af hvilka
en del återfinnes å annan plats i dagens
nummer. Vi finna äfven denna ovilja
fullt motiverad, ej egentligen på grund
af den obefägliga anblick, som stadens
gator och öppna platser erbjuder, utan af
hänsyn till de sanitära vädör, som ren-
hållningsarbetets afstannande kan med-
föra. Man stannar ockligen inför den
frågan, om det skall stå en liten grupp
individer fritt att sätta ur kraft de
onklaste hygieniska försiktighetsmåten i
ett stort samhälle med flera 100 000 invå-
nare.

Vi böra redan från redaktör till den
invändningen, att det här blott är fråga
om en konflikt mellan två parter, i hvilka
en utomstående ej böra inblandas sig.
Vi förneka fullständigt riktigheten här-
af. En stadskommun är i flera afseer-
den så till vida skiljaktig från andra
arbetare som den utgör sig förhåll-
elser mot samhällets alla invånare,
hvilka den helt enkelt måste söka fylla
af hänsyn till alla hästa. Det är en
styd mellan rätten och makten, heter det

på socialdemokratiskt håll, hvarvid rätten
ännes vara på arbetarnas sida, makten på
samhällets. Så illa kan det naturligtvis
vara ställt, att samhället öfvar förtryck
mot någon grupp af sina arbetare, och
att därpå allvariga missförhållanden ska-
pas. Men vi äro öfvertygade, att ingen
objektiv dömande kan anse den nuvaran-
de situationens kännetecken vara en dy-
lik motsättning. Trots allt hvad som sä-
ges, är det ej någon allvarlig öfvenöf-
fikt som nu pågår. Ett uttalande i "So-
cialdemokraten" om det rent af upbrö-
rande i att förvägra arbetarna, deras
fordran om en lön af 90 kronor pr må-
nad är så till den grad missvisande, att
det måste ha tillkommit af rent mistag,
för att ej säga något värre. Arbetstgif-
varna erbjuda 95 kr. i månaden för sopsa-
formän och kuskar och 90 för nattsopa-
e; arbetarna fordra det samma med 5
kronors stegring under hvarstera af å-
ren 1909 och 1907. "Dagsoparna" äro
isvseligen undantagna i arbetstgifvarnas
erbjudande om lägst 90 kr. pr månad,
men ej heller arbetarna anse sig kunna
gå så långt i anspråk för deras räkning
som till 90 kr.

Nej, hufvudvikten ligger på formen för
öfverenskommisses ingående.

Arbetarna önska få kollektivt afstal,
arbetstgifvarna vilja ha kontrakt med hvar-
je arbetare. Under nuvarande lagstift-
ning finna vi det fullt berättigadt, att
ett stort stadsamhälle söker trygga den
jämna fortgången af samhällsviktiga ar-
beten med individuella arbetarkontrakt.
Andras lagstiftningen därhän, att kollekti-
va afstal blifva verkligen förbindande
för båda parterna, ställer sig saken na-
turligtvis amorfunda. Under nuvarande
förhållanden stärkes arbetarledningens
makt öfver de enskilda arbetarna genom
kollektiva afstal — något som ej behöfver
vara menligt, sedan nödig sedga vunnit
i förhållandet mellan arbetstgifvare och
arbetare, men som nu är af sådan inneb-
ring, att trygghet för öfverenskommiss-
sens hållande af arbetarna ej kan betes-
dars arbetstgifvarna.

Å ena sidan således kraf på individu-
ella kontrakt, å den andra på kollektiva
afstal.

Här synes dock en väg till uppgörelse
finnas, om parterna nämligen önska en
uppgörelse. Såsom framgår af en an-
nordnades aftryckt skrivelser från stadens
byråschef, äro stadens representanter
bland de arbetstgifvare, som drabbats af
strejkerna, däribland direktören för sta-
dens renhållningsverk, benägna att uppta
den nya underhandlingar på vissa an-
gefina villkor. Klart är, att äfven de en-
skilda renhållningsentreprenörerna äro
af likande mening. Af arbetarnas svar
framgår, att de visserligen i allmänhet
heltaga villkoren, men att de dock äro
sälliga att på ledningen eller stadsstyrelsen

återgå till arbetet, försävidt underhand-
lingar genast upptagas. Något anspråk
på arbetstgifvaraktrens uppgifvande så-
som villkor för underhandling framstäl-
les klokt nog icke. De två första punk-
terna — om arbetsbefäl rätt att antaga
eller afskeda arbetare utan faktorerings
ingripande samt om att akorderspr ej
må bestämmas af Skiljedomnämnd — förliga
i arbetarnas svar, och förande den tredje
punkten i bygdnadschefens skrivelser —
om individuella kontrakt — uttålas blott
en förhoppning, att arbetstgifvarna under
förhandlingarna måtto frångå sin men-
ning.

Efter detta svar borde man kunna ta-
ga för afgjord, att underhandlingar med
det första upptagas och att arbetarna sam-
tidigt återgå till arbetet. Hur skön se-
dan skall ställa sig, beror på underhand-
lingarnas gång.

Det synes oss vara fullt berättigadt, att
arbetstgifvarna fölla på kontrakt för 3
stadens tjänst stående arbetare. Men
hvad som skall stå i kontrakten kan nat-
urligt kollektivt uttålas af representan-
ter för arbetstgifvare och arbetarna un-
der ledning af partiskt ordförande. Ar-
betarna skulle få den af dem önskade un-
derhandlingsformen, men arbetstgifvarna
staden andock tryggas gent emot enskil-
da arbetares aftalabrott — så långt näm-
ligen skrifa kontrakt kunna gifva trygg-
het. Denna lösning af saken synes vara
den för båda parterna antagliga.

Om lönefrågorna torde man kunna kom-
ma jämförelsevis till öfverens, i det sa-
ken dock gäller grofarbetare utan egent-
ligt fackutbildning med en lön, som en-
ligt arbetstgifvarnas erbjudande skulle
blifva jämförelsevis hög.

Stämningen bland renhållningsarbetar-
na själva torde ej heller vara för strej-
kens fortsattande. Då de vid stadens ren-
hållningsverk anställda under torsdagen
skulle hämta sin inestående aflöning,
nekade de visserligen att underteckna
framlagda listor om att de önskade kvar-
stå i stadens tjänst — strejken kan enligt
beslut af drätselnämndens andra afdel-
ning förändras öfverensommisses afse-
dande — men anledningen lär synbar-
ligen ha varit att de ej vågade teckna på
sina namn. I listornas framläggande får
naturligtvis ej inläggas något försök att
omintetgöra förhandlingarna — något
som vi särskildt vilja framhålla.

Om underhandlingar nu komma till
stånd och leds till positivt resultat, åter-
tagas helt naturligt de strejkande å ar-
betet. Skulle de däremot slå fel, blir sit-
uationen densamma som för närvarande,
antagligen med den skillnaden, att sta-
dens arbetschef ofördrögligen måste se
sig om efter nytt folk. Man får i så fall
se, om de strejkande skola kunna hindra
arbetstilliggna att trycka in till ett arbete

med öfver 1000 kr. i årslohn, fränsett andra formärer, såsom olycksfallsförsäkring etc.

Man må emellertid hoppas, att underhandlingsvägen leder fram till målet.

sv. ARGUS.
INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSRUKLIPP
STOCKHOLM, VII.

Älm. Tel. 123 23.

De frivilligas hjälp åt samhället.

I går förmiddag hade 527 frivilliga anmält sig att biträda vid renhållningen, däraf 150 studenter.

Ett synnerligen intressant fenomen var, att denna dag äfven damer började anmäla sig. På Sjöströms kontor hafes nu 30 damer, alla körkunniga, och erbjudit sig att göra tjänst som korsvenner. Anbudet afbjöds, då man hade tillräckligt körkunniga manliga ungdomar för att anlita.

Klockan half 3 i natt utsändes från Sjöströms en kolonn unga frivilliga med hästar och vagnar till de olika korgar för att hämta sopor i Jakobstråket. En lugnare stämning synes nu råda bland de strejkande renhållningsarbetarne; blott ett fåtal posterade utanför sopstationens portar. En talrik polivakt på velocipeder och till häst konvojerade kolonnen, som emellertid icke alls ofördämd. Man hörde ej ens glåpor.

Det var helt unga gossar, något öfver ett halft hundra, i 16-17-årsåldern, som gjorde tjänst denna gång. Gymnasister och handelsleverer — hvita mössor såg man ej till. De sågo alla så oförkräckta, friska och glada ut, att deras humor smitade både polismän och andra läkare.

Vagnarna skildes så småningom åt, holllo utanför portarna, och den unga besättningens ryckte in på gårdarna och befrjade dem från de hopade bakteriestackarna. Allt gick med precision och lugn.

Ute på Östermalm gjorde samtidigt andra unga frivilliga, här till stor del studenter, samma tjänst.

I staden mellan broarna hade de frivilliga svårare arbete. Här gällde det att snygga upp så utomordentligt trafikerade områden som Norrbo och Skeppsbron.

Sopmaskinerna samlade tjocka strängar, och det var ett tungt arbete med att föra ihop och inläsa mängderna af sopor. Men shop och holllo samt kontoristerna i sitt anklats svett, och inom ett par timmar lågo stänklagningarna fejade och efter omständigheterna fina.

På vår inspektionsfärd sågo vi emellertid en del smågator uttryck för den "opinion", som vill göra det onda värre. På enstaka ställen hade sopor med vämjeligt innehåll utstjälpts på själva gator, tydligen i rätt hänsyn. Man må hoppas, att polisen strängt beifrar dylika tilltag. —

Stämningen bland de tidiga eller, om man så vill, sena morgonvandrarne, som åskådade

arbetet, tyckes tyda på, att man allmätt väntar ett snart slut på de extraordinarie förhållandena. — Tack vare den rasika och fördomsfrä ungdom, som erbjudit sin tjänst, har samhället hittills lidit mindre, än som af myndigheternas lojhet och strejkdledningens hänsynslöshet kunde befarsas.

Allmänheten om renhållningsstrejken.

Ur den stora mängden ingångna skrivelser återgifva vi här nedan ett urval.

Tacksamhet åt hjälparne!
Till de studenter, som deltaga i renhållningsarbetet!

Lifligt intresserad för det initiativ i taget för afhjupande af hälsöfverdomarna och de värsta obehagen af renhållningsstrejken, beklagar jag, att jag ej själf kan deltaga i edert arbete. Emellertid önskar jag på något sätt visa min stora tacksamhet för edert modiga och fördomsfrä uppträdande och har därför till redaktionen af Stockholms-Bladet öfverlämnat 25 kr. att efter edert val lämnas åt någon behöfvande kamrat bland eder som ett litet bidrag till fortsättande af händelsen.

Det skulle glädja mig mycket, om andra, som är besjälade af samma känslor som jag — och det är säkert hvarje klartänkande och sansad medlem af samhället — skulle vilja följa mitt exempel och på så vis något större belopp för samma eller liknande ändamål kunde insamlas.

Läkare.

25 kr. ha af oss mottagits från den äre- insändaren, och skola vi med nöje för det af honom angifna ändamålet mottaga och redovisa ytterligare bidrag.

Red. af Stockholms-Bladet.

Läskedrycker.

Redaktör!

Med tillröddställelse ha vi, och många med oss, dessa dagar iakttagit att det finnes behjartade unga män, som ej tvekat att göra sitt bästa för att befria den socialistyrannerade allmänheten från det hälsöfverdomiga tillstånd, i hvilket våra gator befinna sig. Man har uttryckt sina sympatier för studenterna, som körde vagnarna, genom att sända dem blommor, och säkerligen har denna artighet sporrat dem till ytterligare ansträngningar. Men på dem, som om natten arbeta i rök och damm, något som säkerligen är mycket obehagligare än att sitta och köra, synes ingen ha tänkt. Männe icke några förfriskningar skulle göra godt i de torra vattenfabriker våra nog ej, af fruktan för bokbotkning från de strejkandes sida, ut- Men de enskilda personer, som bo vid de gator, som rengöras, kunde på detta sätt visa de hurtiga unga männen sin tacksamhet.

En af allmänheten.

Ur en längre skrivelser:

Heder åt Eder, alla ungdomar, som, trots hatets och dumhetens pilar, våga att med öppet visir framtråda med risk af edert eget personliga lugn och trygghet! Antisocialist.

Bönen om hjälp

I St.-Bl. för den 23 dennes har förklarigt obörd, såsom man kunde föreställa sig. Hvalken borgmästaren Lindén, eller som det gånge af hans utmärkte kamrater på Stockholmsbanken i Andra kammaren har vidtagit någon renhållningsåtgärd. De ha icke velat stöta sig med de valmän, som på befallning från Folkets hus besatt nämnda framstående bank, och som säkerligen vid nästa val ämna visa sina bekyddare tillhöriga tacksamhet. Hvad hade annars varit riktigare och naturligare än att hr borgmästaren och de öfriga herrar representanter genom nyttigt arbete sökt godtgöra sina förskyndelse mot samhället. Men man har ej ens sport, att någon af dem i Folkets hus sökt utverka lindring i samhällsöplagan. Studenter och andra frivilliga söka nu godtgöra hvad andra felat; måtte de också i sinom tid bidraga till rensning i Andra kammaren. För hvad de nu göra vara de tackade.

Allmänhetens harm riktar sig delvis mot arbetarna, som strejka, men det är väl främst ledarna, som bestämma, när strejk skall äga rum, ehuru arbetarna få stå för följderne. Ledarna borde vara ansvariga, men de äro oäkommliga för ansvarskraft. Vår liberala lagstiftare tycka att det är en riktig och detta utomordentligt samhällets fiender att gå på i sitt upplösningsarbete. Valman på Norrmalm.

"En hvar sorge rent för sin egen dörr!"

Då nu en hel del studenter, militärer, tjänstemän m. H. behjartansvärdt visat sig redo bögna att i sanitärt syfte biträda vid renhållningen inom vår stad, hemställa vi vördsamt, huruvida icke herrar fastighetsägare själva med biträde af därtill viliga hyresgäster benäget ville sopa sina gårdar och gator utanför resp. hus, hvarigenom ju den frivilliga kårens arbete hädraf så att för den hufvudsakligen återstå att upptaga och bortforsla sopor, kokskaffal m. m.

Låt oss alltså oförtöfvadt på sådant sätt draga vårt strå till — sopstacken i Fastighetsegare.

sv. ARGUS.
INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSRUKLIPP
STOCKHOLM, VII.

Älm. Tel. 123 23.

social Demokrat
26/5 1905

Arbetarrörelsen.

Sträiken bland stadens arbetare.

Byggnadschefens svar på medlingsförslaget.

Fackföreningens svar.

Med anledning af de skrivelset som växlate mellan stadsfullmäktige, dess ordförande och byggnadschefen Åhrus, ingick på onsdagen från den

senaro till stadsfullmäktiges ordf. hr v. Friosen följande svar:

Till stadsfullmäktiges ordförande, hr de Sixten von Friesen.

Till svar å hr ordförandens skrivelse angående arbetarnas förslag, efter att ha samrådt med öfveringenjören vid gasverket, direktören för renhållningsverket, första ingenjörerna för vattenledningen och gaturbetarna, meddelat att vi äro villiga att återupptaga underhandlingar med representanter för stadens arbetare, dock att dessa underhandlingar grundas på följande förutsättningar:

- 1) Arbetsbefälet äger rätt att antaga och afpekade arbetare utan fackföreningens ingripande.
- 2) Ackordbeloppens storlek får ej bestämmas af skiljemand.
- 3) Det afstal som kommer att träffas med arbetarnas representanter skall i form af kontrakt undertecknas af hvarje arbetare särskilt och af arbetsbefälet.

Stockholm den 24 maj 1905.

A. O. Åhrus.

Svaret öfversändes i går till arbetarna, samt behandlades af stadens arbetares fackförening å dess möte i går middag. Sedan å blotet olika synpunkter framhållits, beslutet för enigen:

Att, under beaktande däraf att byggnadschefens underhandlingserbjudande icke är afgivet utan hvarje vilkor, förklara, att underhandlingserbjudandet skall med tacksamhet mottagas samt de på gäddande strejkerna upplifas fr. o. m. lördagen den 27 maj ovannämldt måndagen den 29, dock under förutsättning, dels att underhandlingarna om arbetarnas gjorda framställningar komma att upptagas redan samma dag och direktor bekrävas med sådana möjliga skynsamhet, dels att underhandlingarna skola ledas af en partisk ordförande, samt dels att den kollektiva akt skall träffas mellan stadens fackföreningars representanter å ena sidan och stadens vederbörande arbetschefer å den andra, samt att det är detta kollektivt beslut som enligt byggnadschefens mening skall i form af kontrakt undertecknas af hvarje arbetare särskilt och af arbetsbefälet, hvilket sistnämnda vilkor vi dock hoppas, att byggnadschefen och öfriga arbetschefer under underhandlingsarbetet gång skola finna lämpligt uppfylla såsom verande obehöfvt.

Gasverksarbetares fackföreningen hade i går kväll möte och beslut därför samma beslut som fornt stadens arbetare.

Renhållningsarbetarna ha möte i dag.

Det återstår nu att se om stadens byggnadschef skall godkänna de i skrivelserna gjorda förutsättningarna. Om inte så får väl eländigt med renhållningen och studentoporna fortfarande, så länge det går.

64

toget den samhällsbevarande marodören i skärskådan. Svart var tunnare full och så har det i väg under ett par pickelhot. Vore eskort Thulegatan fram. Ett 600-tal arbetare följde efter. Arbetslösa söner arbetade taktiskt från dessa, som ville uttrycka sin sympati för sina häpnadsväckande kamrater och sin slysk för dessa som upp ett Östra stationen bildades köjor, hvar för vägen tog över den steniga backen, och med tanke på den riskiga tillgången på projeklets såd säkert den arbetslösa liden osäker på kuskbocken när han farades i passet mellan bergen. Därforfingo pickelufvorna modigt till attack mot den steniga höjden, snöarnas blistrade riktades, skuttade skratande tillbaka öfver backen. Och sedan gingo vi hem, reflekterande öfver den allt patrisk skyddande åkarsplågen, som ju inte är någon klasslag!

Följande lustiga verser sjönges i går af renhållingsstudenterna på käd melodi: Nu uti Stockholms karnevalståg får hållas, I dagarna nu det blivit bestämt. Af gatoparnerna stäjt det säras villas Studenterna en rop, förstås bli på skämt. Vi hafva ju roligt och på hvars bekostnad Det likar oss löpa. Utit roligt vi ha. Det sägas för bolaget bli större kostnad. I krona å timmen vi alla ha.

Vid ett par skolor har äfven lärarinnornit lyst i dessa dagar. Sålunda meddelas, att en lärarinna i en skola vid Valhallavägen kommande småarbetsbarnen på sopplöcking och sparata skolas flecker lära ha föresett med förkliden och skinnvart för opplöcking af papperseppar.

Damerna på dyppkörtorna - har också varit en underbar syn i vår goda stad. Societetsföcknar lära ha tagit tillid till de sopkänding ungherrarnas härliga natt och morgonförstökler. Men det är väl bara förtal, liksom det skrotstomna på ståndet att kvinnliga anhöriga och bekanta serverat zozzarna kaffe i portgångarna.

En arbetarhustru frågar oss, om icke de strajkbrytande studenterna vände ha renhållingsmarkiet, den kända skolliden, i stället för lekardarna på sina mössor. En annan undrar, om late de hederliga studenterna, de som inte sopa gatorna, borde sätta sorghand på sina mössor af sorg öfver de kolleger, som besudlat den hvita mössan.

Ett antal ständenter sysselsatte sig i går med att plöcka popper i Humlogården. Det var ju något sådant, hvarmed de gjorde sig svårیدا namnet student.

En skollärarinna, fröken Berta Holmberg, har blifvit så förtjust i de sopopolie studenterna att hon i skolan frågat sinna 11 åringar om de inte tyckte studenterna skött sig bra. Jo, det tyckte några af smältningarna pliktstodigt, men en pojke sade oroligtigt nej till frågan. Då gick fröken Holmberg fram och påt gosen ett par duktiga ordilar för hans tidigt utprägade rättakärla.

Fröken Holmberg regerar i skolhuset vid Valhallavägen.

På ett laas auto ett par ständenter och skötte sin körearsesilla mycket illa. Så kom en mycket snygg berre med högt uppvikta byxor och ropade högt till dem: »Hör du skomakare, här står din häst! Och detta valmössa räl grep den ena körsvevnen så hårdt, då han såg folk rundt omkring dem skratat, att han steg ned från sin upphöjda plats och - gick hem. Hans blick såg allt annat än öppen ut och han kände sig visst generad.

En student stod och försökte göra sin mössa ren från dammet, då en af våra stadsfullmäktige kom och i valmössa erödsade till honom: »Det blå vid att du gör din mössa ren, på den har kommit mycket smörja! Det var gamla bitande.

På Drottninggatan kom på morgnen en herre åkande och kastade ut små hvita mössor från vagnen i smörjan. Så kom ett par renhållingsständer och dessa fingo en massa mössor rät i ansiktet. Också ett sätt att visa att den hvita mössan drägs med i smutsen.

Å ett kaffe var det fullt af folk tilligt på morgnen, därhanda en skind, mycket känd partiva. Så kom ett par ständenter in för att få något att sköja med det osenliga med. Då yttrade partivaannen höst, att därest studenterna strajkbrytarna blefvo serverade, blefvo kaffet genast höjktat, och därmed reste sig alla som en man från borden. De värda hyftinössorna troppade enopna skrinen och stökte åter sin lugna prägel.

Det resulata uppträdandet löpte hästigt från kaffe till kaffe och samma manövrer upprepades öfverallt på kaffeter, där renhållingsständer vilta släcka sin törst.

Med anledning af en i borgerliga tidningar synlig svårjan till herrar utom de kroppsarbetande klassernas led, undersecknad »Sjöofficer», att bilda en frivillig renhållingskår, skrifver till oss en »Landtofficer» bl. a. följande ironiska rader:

Jag föreslår, att herrar av de kroppsarbetande klasserna af husvärdsladens inviderna bilda en frivillig sjöofficerkår. Förutom att detta utskändet på haz och i skargården härigenom skulle, om icke bringas till ett slut, åtminstone ej ökas, så skulle det ej skada, om allmänheten finge se, att äfven renhållings och andra arbetare kunna utsträ ett i vårt land känsligt allför högt ärat yrke. Något hinder för selskapsandets af en mätlig intäppning åt den frivilliga sjöofficerskåren synes icke föreligga, men samma sändes för ett såsom tilläggs, förslagsvis för Pavvres hontox.

Tessandaren har frågat sig för hos ett af våra lösvaresdepotantenn, om det eventuellt vore villigt låga sig arbetets fördelning och ledning samt tillbandshållandet af materiel, och har på erhillits gynnadt svar. Skulle Herr Sjöofficer ej före 624 da ha upphört att låga sig i Renhållingsverkets affärer, kommer ännos att i ständningarnas sammog dag utåfåras med upplysning å de personer, till vilka antian om inträde i den frivilliga sjöofficerskåren bör göras, äfvensom å andra nödiga detaljer. För öfrigt, Herr Sjöofficer, se entor ultra crepidam!

Landtofficer.

I går e. m. såg ett äldre framtimmer, klädt i brun porsensändisrätt och med svart för för ansiktet, en äldre herre i svart trente ynglingar, af vilka en var klädt i frack, med förtvillans mod och med hvar sin panoborste i handen hålla på att rora upp sig utanför nr 45 Grefvargatan. När herrn, som antog ligen var arbetsforman, såg att allt för många åskådare samlade sig, motade han in sina underlydande renhållingsarbetare i huset.

Tio kronor pr natt och person ha renhållingsbolagen råd att betala strajkbrytarna för deras s. k. arbete. Det är annat det än den lön de förneka arbetarna.

sv. ARGUS, INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSRULLIP STOCKHOLM, VII.

Allm. Tel. 123 23.

offm. meddel. 26/5 905

Det artar sig till fred.

Såsom af redogörelse på annat ställe i dagens nummer framgår, kan det inri man ha godtt hopp om, att det inriativ, som nyligen togs af 84 ledamöter af Stockholms stadsfullmäktige, i sig fört till ett slut på de utbrutna konflikterna mellan vissa stadens myndigheter och under dem lydande arbetargrupper, skall leda till ett lyckligt resultat. Byggnadschefens

65

var var tillmötesgående, såsom man hade all anledning att utgå ifrån. De förutsättningar han uppställde för underhandlingarnas återupptagande voro icke af den art, att arbetarna så den grund på vilka kunde ställa sig helt afvända. De förutsättningar ha också redan accepterat anbudet, visserligen under beaktande af att det öke är afgivet utan hvarje villkor, men på samma gång med uttryck af ackesamhet för att det gjorts. Tillika ja de beslutit, att de pågående strejternas skola applicera från och med ordagen den 27. eventuellet måndagen den 29 maj. De af dem därrid uttalade önskingarna äro af den beskafhet, att de på intet sätt synas kunna låga några stötenster i vägen för fredsarbetet och säkerligen icke heller skola göra det.

Hufvudlednings beviljningsarbetare, som ännu icke gått till öppen brytning, beslote äfven på torsdagen att instämna i grofartbetarnas svar. Man kan taga för nära nog gifvet, att renhållingsarbetarnas svar, som i dag skall afgifvas, skall gå i samma riktning.

Här ser man åter ett slående bevis på vikten af att de i det sociala kriget inreklade parterna icke öfverlämnas helt åt sig själfva. Annars fördröjes freden betydligt. Inga af parterna vill nämligen gärna taga första steget till försoning. Man är rädd, att ett fredsanslag skall tolkas som svaghet och göra motparten ännu mera omedgörlig. Initiativet utifrån är i regel så godt som oundgängligt, och det är därför en viktig samhällsangelägenhet att så att säga organisera detta initiativ och icke som nu sitta och vanta på, att det i sinom tid af sig själf skall framkomma.

Man må vil ut också kunna hoppas, att renhållingsentreprenörerna och deras arbetare skola följa det af stadens myndigheter och deras arbetare giffas förordnandet. Båda parterna skulle vinna därpå.

Inom byggnadsfacket är förlikningsarbetet redan i full gång, ehuru arbetsinställelserna allt jämnt fortgå. Det är därför en viktig samhällsangelägenhet att så att säga organisera detta initiativ och icke som nu sitta och vanta på, att det i sinom tid af sig själf skall framkomma.

sv. ARGUS, INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSRULLIP STOCKHOLM, VII.

Allm. Tel. 123 23.

offm. meddel. 26/5 905

Renhållingsstrejken. 200 frivilliga i verksamhet.

Under ratten till fredagen var en stor del af den frivilliga renhållingskåren i verksamhet. Sålunda arbetade för ren-

hållningsverkets räkning om 150 och för Sleiþners ca 50 man Hufvudparten af de frivilliga utgjordes af studenter och gymnasister.

Någon sopning förekom ej men däremot verkställdes tömning af sopptunnan från de olika stadsdelarna, äfvensom tömning och lämtning af latrinhål.

Vederbörande arbetsledare loforda förfarandet det frivilliga manskapets energi. Arbetet, som pågick från kl. 2 till kl. 3,30 f. m., fick i allmänhet försäga utan några störande insrepp.

I dag har vattning ägt rum å en del större gator och äfven har med biträde af sundhetspolisens utdelning skett af kär för latrinlämtning. Äfven under instandande natt kommer det frivilliga manskapet att tagas i anspråk för renhållningsverkets och Sleiþners räkning.

De frivilliga antal steg under torsdagens lopp till 527. På grund af de talrika anmånningarna har man blifvit i tillfälle att anordna olika arbetslag, som arbeta hvarannan natt.

I förlöpfande kan omtalas, att under torsdagen bl. a. anmält sig hse Sleiþner ett 30-tal körkunniga danser, hvilka hjälpa man dock ej ansåg sig böra ta i anspråk.

För husägare, vicevärdar m. m., hvilka äro villiga att själva förrätta sop- och lämtning, påpekas, att de på respektive sopstationer säkerligen lätt kunna få lämpliga materialväggar, skyfflar och dylikt.

Frånsta studentföreningen har bestämt anmända de studenter, som ämnat ansluta sig till den blifvande studentkåren i Stockholm, till möte på Nationalen i afton kl. 8,30 för att uttala sig angående studenters ingripande i arbetskönflikten vid renhållningen.

Olog.

Från Åtskilliga håll ingå meddelanden om olog, som förfäfvats af med de stridande renhållningsarbetarna sympatiserande.

På Tunnelgatan påträffades sålunda i dag på förmiddagen en försvarlig mängd illaluktande sopor, hvilka egentligen utgjort innehålllet i någon sopptenna.

Huru soporna, hvilka under en god del af förmiddagen förkastat hela grannskapet, fått sin plats midt på gatan, har man ej ännu lyckats utreda. Man antager dock med bestämdhet, att man af illvilja tömt ut några sopptunnor på gatan. En uppgift, att soporna genom något slags avrök från utomstående sida skulle afstjälpts från någon sopvagn, motsäges af det förhållandet, att någon dylik vagn ej under nattens lopp kört fram på nämnda gata.

En Isändare i en morgentidning upp-

geffer med bestämdhet, att åtskilligt systematiskt nedskräpande af en del gator och öppna platser ägt rum. Så har bl. a. förekommit, att en af våra centralaste planteringar en aftonen hade sitt normals utseende, men morgonen därpå varit öfversädd med onyttigt pappersafvall, prydd med riskvästar i blomster, råttbatterna etc. Isändaren uppgifver sig skilt ha sett, hur en arbetsskild person var på en velociped nu ständigt större korg, fylld med pappersskräp och tråll, hvar och där utstört af dess innehåll, tydligen med afsikt.

I detta sammanhang torde böra påpekna det egendomliga i, att man från socialdemokratiskt håll synes ogilla, att

t. o. personer applicera papper och skräp från plats eller gata utanför sin egen bostad. Det lär t. o. m. händt, att dylika personer blifvit utsetta för förolämpningar.

Under gårdagen vållades en viss upståndelse genom ett meddelande till de-fektiva polisen om att en student, som deltagit i renhållningsarbetet, skulle blifvit öfverfallen af arbetare. Det be-fanns emellertid, att historien var helt och hållet upptäckt af personen ifråga, som befanns vara en f. d. hotellvakt-mästare.

Stadens renhållningsarbetare

sammanträdde i dag kl. 10 f. m. till möte i Pollets hus för att besluta med anledning af bygnadschefens skrivelser.

Mötet pågår, då tidningen lägges i press.

Renhållningsentreprenörerna och medlingen.

Man här åtskilligt undrat, hurvida den ifrågasatta medlingen i konflikten med stadens arbetare äfven skulle kom-prenörerna och deras arbetare. Vi ha där-för satt oss i förbindelse med vederbörande och därvid erfårit, att man synes taga för gifvet, att en uppgörelse med stadens arbetare äfven måste komma att beröra entreprenörerna och deras ar-betare.

Römda formerna härvidlag är man ä-nu oviss.

sv. ARGUS.

INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSURKLIPP

STOCKHOLM, VII.

Alm. Tel. 123 23.

Sozial demokrati
2/5 905

Ställningen för ögonblicket.

Det är hårda prövande dagar, som Stockholms arbetare-befolkning nu genomlever. I de flesta större yrken råder af kända anledningar en spänning i sinena sådan som man sällan bevitnat, en stanning liknande den under åkerperi-projektens behandling i riksdagen.

Om det kritiska läget nått sin höjdpunkt, kan ännu ej med säkerhet sägas — allt be-ror i detta fall på de höga ve-derbörande, som veta med sig

sin andel i de pågående kon-flikterna.

Inom bygnadsbranschernasamt för stadens grofaretbetares del skönjas utsikter till förändring och hvad renhållnings-arbetarna beträffar har man att afvakta resultatet af eventuella förmedlingsförsök.

Det studentsträjkbryteri, som nu i hägn af den reaktionära kapitalistpressen fyller hufvud-stadens gator med ett ömkligt och löjligt skådespel, har inge-ting förändrat i situationen. Det har hittills endast varit ägnat att i arbetarna finna åskådare, som visat sitt tysta, ironiska förakt, och i de ungdomliga sträjkbrytarnas socialt likstälda vid hufvudstadens ve-tenskapliga institutioner harmna protestanter mot ett tilltag, som de befara kunna draga nesa och skam öfver student-namnet.

Men förvisso kunna vissa samhällslager säga sig, att de gjort hvad på dem kunnat an-gå komma till att väcka och sprida vrede och förbittring. Har det funnits en tanke att att vilja se en sådan stämning gifva sig öfverilade utbrott, så ha dock dylika beräkningar fullständigt slagit fel. Ej ens den värsta arbetarfärdiga skall drista sig förneka, att arbetareklassen, hvars tålmod satts på ett prof som ingen aman samhälls-klass, bevarat en behårsning och ett lugn, som måste inge respekt. Icke en episod under dessa dagar, hvilken kunnat mångdubblas till ett samhälls-vådligt öfvergrepp, icke ett af-steg från en kallblodig håll-ning, hvilket kunnat tjäna till förvårdning att ropa på extra åtgärder, att kalla på batton-gen och sabeln. Från början till slut har man endast be-vitnat hur midt under de ut-manande episoderna hufvudsta-dens arbetare blott litat på kraftern och styrkan hos en rättvis sak.

Så skall det också förblifva. Just i sitt behårsade upprä-dande skola arbetarna förstå att klarigen ådagalägga, hur djupt genomträngda de äro af sina fordringar allvar och rätt-sinighet. För dem gäller det deras lefnadsställning, med dem äro öfvertygelse och tro på en

rättvis saks seger och därför äro de starka i sitt lugn.

Till dagens situation.

Pressens hållning.

Under intrycket af de senaste da-garnas händelser, vid åsynen af ren-hållningssträjkens verkningar och den plötsliga rekryteringen af sträjkbry-tare från övanta håll glömmar man i en del borgerliga kretsar konflik-tens ursprung och orsaklärer att söka ansvaret på det håll, där det rätteli-ga bör och måste ligga.

Pressens skyldighet är här att för-leda och peka på vägen ut ur det närvarande abnorma tillståndet.

Stockholmsbladet har fattat denna plikt på det bakvanda sättet att öf-verståthållarearbetet tagos vid Gro-nen för att det icke tagit Stockholms garnison till hjälp, ett kompani gar-dister eller ett kompani spåbör skulle vara en värdefull sträjkbrytar-hjälp, menar Ljunglöfs avisa, sedan det blifvit uppenbart, att de famosa »studenterna» icke duga mycket till. Och »bjonen från inrättningarna kunde hämtas och t. o. m. få »skålig ersättning». Själva polisen, hvars pickelhuvor vi sett glänsa kring studentpojkar, är alldeles för slapp enligt tidningens mening. Den är rent af »snarjd i ett öfvermåttligt trollnätt», söff som den är af bl. a. civilminister!

Det är nu det ursiniga vrede-tjuter ur storborgliga strupar.

Dagens Nyheter sopar en smula oskört bit och dit, men hvarför skall den ta till kvasten för att sopa rent efter de opåkallade ynglingarna från beskyllningarna för sträjkbryteri? Det fins icke för dem och deras tillsky-nare större nödvång till »själffhjäl-p» än för den stora arbetarbefolkningen, och det skall icke lyckas tidningen att fylliga upp deras sträjkbrytar-bedrift med en eloge af socialdemokratiska trotsa de personliga obehagen. »Rätten att hjälpa sig själfs må vara, men man kan väl icke blunda för att sådan »hjälpen» har blifvit organiserad under jubelklang från svurna arbetareförbund som den endast bidra-ga till att förlänga konflikten, för-bittra sinnena och skymma undan det abnorma ligets verkliga upphof och orsak. Sådan »hjälp» borde man framför allt i samhällets namn be-tacka sig för, icke uppnunna med malplacerade loford.

Nya Dagligt Allehanda skriver sig hes på ordningsvarden. »Myndighe-ternas lojhet är oefferrättlig och obe-gränsad» hotar de tidningen. »Den socialdemokratiska arbetarrörelsens allmänna ordningsbeutighet(!) måste kufvas genom en väl afvägd och